

en betydelig moralsk Magt til Hævdelse af de smaa Staters kulturelle Selvstændighed og Uafhængighed.

Mødet beslutter, at disse Udtalelser skal overgives til 'de tre Landes Nationalforsamlinger og Regeringer gennem de respektive Grupperes Formænd."

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m.

Formanden: Denne Fortsættelse kan ikke uden Tingets Samtykke ske i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: I Betænkningen er der stillet de samme Ændringsforslag, som oprindeligt var stillede til anden Behandling af Lovforslaget. Jeg betragter de sidstnævnte Ændringsforslag som bortfaldne, da de nu i Betænkningen opførte ganske træder i Stedet for dem.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Goos): Anledningen til, at anden Behandling blev afbrudt, skyldtes jo en Henvendelse fra Købstadforeningens Bestyrelse angaaende Ændringer i det af Folketinget vedtagne Lovforslag, og denne Henvendelse har det af Landstinget nedsatte Udvalg taget under Overvejelse. Resultatet af denne Overvejelse er blevet, at et Flertal i Udvalget indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i den Skikkelse, i hvilken det nu foreligger vedtaget af Folketinget. Med Hensyn til denne Flertallets Indstilling skal jeg bemærke følgende: Saaledes som Lovforslaget foreligger og kom op til Landstinget i denne Samling, er det ganske i Overensstemmelse med den Vedtagelse, som Landstinget afsluttede den 29. April i Aar, altsaa henimod Slutningen af den forrige ordentlige Samling. Det var jo den Gang en Vedtagelse, som paa et Hovedpunkt ikke var i Overensstemmelse med, hvad Folketinget havde vedtaget, nemlig med Hensyn til Ordningen

af Kirkernes Bestyrelse, i hvis Hænder den skulde lægges. Den var den Gang heller ikke i Overensstemmelse med den højtærede Kultusministers oprindelige Forslag. Nu foreligger Sagen paa en anden Maade. Regeringen har forelagt Lovforslaget i denne Samling ganske i Overensstemmelse med det af Landstinget den 29. April vedtagne, og Folketinget har, med Tilføjesættelse af de Særstandpunkter, som man enten til den ene eller til den anden Side havde betragtet som det ønskeligste, sluttet sig til Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det nu altsaa foreligger for Landstinget, saaledes at nu alle de naturlige Betingelser synes at være til Stede for, at dette gennem flere Samlinger behandlede Lovforslag kan blive endeligt afsluttet med alle Lovgivningsfaktorers, Regeringens og de to Tings, Tilslutning. Udvalgets Flertals Standpunkt har altsaa været dette, at af den gunstige Konstellation, under hvilken Lovforslaget nu foreligger, bør man drage den endelige Konklusion og afslutte Forhandlingen om Sagen med det endelige og af Landstinget stedse som det ønskelige fastholdte Resultat.

Det Hovedpunkt, som tidligere kunde have været et Divergenspunkt, var, som jeg bemærkede, dette, hvorledes Bestyrelsen af Kirkerne skulde ordnes. Fra nogle Sider i Folketinget var der Anskuelser fremme om, at Kommunalbestyrelserne skulde have en større Indflydelse, end Landstinget havde ønsket eller bifaldet, og fra anden Side mentes der i Folketinget, at der var gjort for store Indrømmelser til det kommunale Styre fra Landstingets Side, større, end ønskeligt var. Landstingets Standpunkt har været det, som tilraadedes af Udvalget i forrige Samling, at den egentlige Afgørelse af de vigtigere Sager med Hensyn til Kirkers Bestyrelse skulde være hos Menighedsraadet i Forbindelse med et Medlem af Kommunalbestyrelsen. Dette Standpunkt har det nuværende Udvalgsflertal fastholdt. Dette, at Menighedsraadet som saadant skal have den overvejende Indflydelse paa Kirkernes Bestyrelse, er det, der angribes for Købstædernes Vedkommende i den foreliggende Henvendelse, idet man mener, at det er et uheldigt Indgreb i Købstædernes Selvstyre. Naar Flertallet saavel i det forrige som i det nuværende Udvalg har maattet billige, at Hovedindflydelsen kom til at ligge hos Menighedsraadene, har det jo sin naturlige Forklaring i, at Kirkebygningen er til Brug for de Medlemmer af Kommunen, der er Medlemmer af Folkekirken, og det